

امیدهای محله وحید از ماجرای کسب رتبه نخست کشور در رقابت پژوهش سراهای دانش آموزی می‌گویند

۴۸ ساعت فرصت تا موفقیت

راه تجربه

جواب برای سؤال هایی که در ذهن داشتیم.

● روزهای پر مشغله ای که اشاره کردید، تا کی ادامه داشت؟

نعیما: تا مرداد ماه که با حضور داوران، آزمون عملی مرحله کشوری را هم با موفقیت پشت سر گذاشتیم؛ روز خیلی گرمی که از خاطر نمی‌رود. بعد از آن در مصاحبه تصویری آنلاین هم توانستیم از کارمان به خوبی دفاع کنیم.

● وضعیت درسی تان چطور است؟

نعیما: نمرات هر دو یمن بین ۱۷ تا ۱۸ است.

● این موفقیت، در آینده ای که برای خودتان تصور کرده‌اید، چه تأثیری داشت؟

نعیما: تا قبل از این، حداکثر می‌خواستیم یک مهندس یا تکنیسین برق شویم اما الان با اعتماد به نفسی که پیدا کرده ایم و اعتماد اطرافیان به ما که بیشتر از قبل شده است، به گزینه های بالاتری فکر می‌کنیم.

مردانی: گزینه های علمی پژوهشی به اولویت های آینده مان اضافه شده است. مثل راه اندازی یا کار در یک شرکت دانش بنیان. به موشک و صنایع هوافضا علاقه مند شده ایم و به دنبال راهی برای رفتن به سمت این حوزه هستیم. الان خبرهایی برایمان جالب شده است که شاید قبلاً برایمان به این اندازه مهم نبود؛ مثل برد موشک هایی که ایران در عملیات وعده صادق ۲ استفاده کرد.

● چکیده تجربه تان از این رویداد را با هم سن و سال هایتان در میان بگذارید.

مردانی: هنرستانی و دبیرستانی، فنی و نظری؛ به این خط کشی ها توجه نکنند. همه ما نوجوان ها توان موفقیت را داریم اما تا وارد گود نشویم، ظرفیت هایمان شکوفا نمی‌شود. حرکت در این مسیر، طرز فکر را عوض می‌کند و تغییر فکر است که آینده را تغییر می‌دهد.

نکته انجام دادیم، باعث شد نمونه کارمان در مرحله کشوری، ۱۶۰ متر برد افقی و چهارده ثانیه زمان تا باز شدن چتر در پرتاب عمودی را رکورد بزند.

● با این حساب، بعد از موفقیت در مرحله استانی، باز هم روی بهبود محصولات کار کرده بودید.

نعیما: بله، در حالی که کارآموزی تا بستانه هنرستان شروع شده بود و علاوه بر این هر دو شاغل هم هستیم.

● به چه حرفه ای مشغول هستید؟

مردانی: من در یک نانوائی مشغول به کارم.

نعیما: من هم در کنار پدرم در یک واحد تولید مصنوعات فلزی مثل فرفورژه کار می‌کنم.

● برنامه روزانه تان در آن ایام چطور بود؟

مردانی: خیلی فشرده، ۶ صبح برای کارورزی با اتوبوس راه می‌افتادیم به سمت شرکتی که در بزرگراه پیامبر اعظم (ص) بود. ساعت ۱۴ خارج می‌شدیم به سمت خانه. من ناهار می‌خوردم و ساعت ۱۶ سرکارم حاضر می‌شدم تا ساعت ۲۰. بعد از این همه خستگی، تازه نوبت کارورزی بهبود عملکرد موشک بود و پیدا کردن

شهامت اباید پای صحبت های ابراهیم نعیمما و امیرمحمد مردانی، امیدهای محله وحید، نشست تا این جمله معروف را باور کرد: «در محرومیت ها استعداد ها شکوفامی شود».

روزی که این دو نوجوان پایه دوازدهم از هنرستان شهید احمد محدث، تصمیم گرفتند در رقابت پژوهش سراهای دانش آموزی، محور «فناوری های حوزه فضایی، حمل و نقل پیشرفته» و گرایش «ساخت و پرتاب موشک آبی» شرکت کنند. کمتر از سه روز به ارائه آثار باقی مانده بود. روایت این ساعت های پرازبی خوابی و تلاش برای ساخت موشکی را که هیچ پیش زمینه ای درباره آن نداشتند، در ادامه می‌خوانید: تلاشی که به افتخار آفرینی برای مشهد و کسب رتبه نخست کشور منجر شد.

● چرا این قدر دیر تصمیم به شرکت در رقابت گرفتید؟

مردانی: اوایل اردیبهشت ۱۴۰۳، از پژوهش سرای ابوریحان به هنرستان ما آمدند و گرایش هایی را که می‌شد در مسابقات شرکت کرد، معرفی کردند اما من و نعیمما جذب قضیه نشدیم. با این حال گروه هایی را که گرایش ساخت موشک آبی را انتخاب کرده بودند و نمونه کارهایشان را در حیاط بزرگ هنرستان آزمایش می‌کردند، هر روز می‌دیدیم. تصمیم من و نعیمما وقتی جدی شد که معلم درس تخصصی مان، آقای کفاش، به ما انگیزه داد و گفت شما هم در آن شرکت کنید. چهارشنبه عصر تصمیم قطعی مان را گرفتیم و شنبه صبح، نمونه اولیه کارمان را در رقابت مرحله نواحی مشهد، شرکت دادیم که خدا را شکر با رکورد ۱۲۰ متر در پرتاب افقی به مرحله استانی راه پیدا کرد.

● گرایش ساخت موشک آبی به رشته تحصیلی تان در هنرستان ارتباط دارد؟ نعیمما: نه، رشته ما الکترونیک است و در حوزه برق.

● پس در این حوزه آموزش دیدید؟

مردانی: آموزشی در کار نبود. اصلاً فرصتی برای این چیزها نبود. صفر تا صد قضیه، از طراحی ظاهر، ساخت لانچر و... ابتکار خودمان بود.

● از فرایند ساخت بگوئید.

مردانی: دو ستم نعیمما ساعت ۵ صبح پنجشنبه آمد خانه ما و کارمان را روی پشت بام شروع کردیم. فرصتی برای استراحت نداشتیم و تا شنبه صبح، عملاً خوابی هم در کار نبود. فکر می‌کردیم، اجرا می‌کردیم، عیب یابی می‌کردیم و دوباره اجرا می‌کردیم تا اینکه شنبه صبح، نمونه اولیه آماده شد، بدون اینکه وقتی برای آزمایش آن داشته باشیم. در واقع آزمایش اول، همان مسابقه بود.

● دلیل موفقیتتان را نسبت به گروه های دیگر که فرصت بیشتری داشتند چه می‌دانید؟

مردانی: ما به نکاتی ریز رسیده بودیم که بقیه توجه نکرده بودند. در موشک های آبی که با فشار آب و هوا حرکت می‌کنند، تعداد باله ها، تقارن کاملشان، شرایط مرکز ثقل موشک، زاویه لانچر، حجم بطری و باز شدن چتر در پرتاب عمودی مهم است. ابتکاراتی که برای هر

